

тели сж: Хр. Диковъ (глав. у-ль), П. Хр. Дикова и Т. Стояновъ. Училищни настоятели сж: Г. Цоловъ и И. Пешовъ. Селенитѣ изобщо се отнасятъ апачично къмъ училището и науката.

Черквата «Св. Георгий» е построена въ 1872 година за 12,000 лева. Свещеника Ст. Дамяновъ свещенбдѣйствува 19 години.

Селото Долни-Луковитъ съставлява самичко община. Кметъ е Ц. Нешкововъ, помощ-кметъ — Ц. Велчовъ и писарь — И. Пешковъ. Селото издѣржа: 1 училищенъ слуга, 1 горски стражарь, 4 пждари и 6 говедари. Водата за пие е отъ кладенци и герани. Чистотата изобщо е неудовлетворителна.

Съборъ става всѣка година на 23 априлий.

Отъ село опълченецъ е Т. Каменовъ; пенсионеръ — свещеникъ Ил. Ценковъ; учитель — Т. Стояновъ и Д. Тодоровъ — държавенъ бирникъ.

Населението по нация е чисто българско
Пришелци нѣма.

19 С. КНЕЖА.

Селото си е получило името отъ думата «кнензъ». Въ старо врѣме е имало единъ кнензъ (кметъ, войвода), на когото седалището е било това село и отъ тогава е останало името, «кнензово», а сетнѣ изменено на Кнежа. Слѣдъ подпаданието на България подъ турцитѣ, въ него се заселилъ единъ тур-